Quelle: https://manuscripta.at/?ID=933
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

quinta feria ē. i. ḡnte adie dnica. q̃ap̃ gentiles iouis uocat. Sexta sabbati sexta frā
dr. q̃ap̃ eosdē paganos ueneris nuncupat. Sabbatū aut̄ septim' adnica die. i. quē
gentiles saturno dedicauerūt. ⁊ saturni nominauerūt. Sabbatū autē ex hebreo ī latinū requies
ī p̄tat. eo qd ds ī eo requiuisset ab omib' opib' suis. Melius aū i uocabulis dierū de ore
apiano ꝗ' legimus ecclesiastē p̄cedit. Tam siquē sorte ēsuetudo tē erit ut illud exeat
ex ore qd ī plat corde. intelligit. illos omis de quē nominib' appellati. hi dies hōes
fuisse. ⁊ ppt̄ uenerica q̃dā mortalia q̃ plurimū potuerūt. ⁊ euanuerūt ī hoc sēlo oblati
sēt sabamatorib' suis diuinis honoris. ⁊ idireb' ⁊ siderib' ⁊ p̄mū anominib' hominū sy
dera nuncupata. ⁊ ab eorib' dies appellati. A fando aut̄ ferie nuncupati. qd ī eis nob'
sacrēp̄ dictionis. ī diuino ⁊ humano officio fari. ⁊ ex his festos dies hominū causa ī stitu
tos feriatos diuinos. sacros. partes diei tres s. mane. meridies. ⁊ supma. Mane iu
matura. ⁊ plena. ntē ā crepūlū. ē dictū mane a manu. Manū enī antiq̃ bonū di
cebat. Quid enī melius luce. Alii mane existimant uocari a manib'. quos eūs atro.
a luna. ā tra ē. Alii putant abere q̃a man. i. rarus atq̃ ⁊ spicuus. Meridies dicta q̃si
medii dies. hoc ē medi' dies. ⁊ q̃a tē dies puros ē. Verū enī purū dr. Intuto enī die
nihil clari meridie. q̃ndo sol in medio celo rutilat. ⁊ omē orbē pari claritate ī
lustrat ī lustrat. Supma ē p̄trema pars diei. quando sol cursū suū ī occasū ūtit
dicta qd sup ē. ad partē ultimā diei. Serū uocatū a clausis seris. quando iā nox
uenit ut un' q̃q̃ sono tutior sit. Hodie q̃si hoc die. ⁊ cotidie ñ q̃ tidie ut sit q̃t
dieb'. Cras qd ē p̄ea ex tēnū ē. p die. ⁊ dictū ex tēnū abeo qd iā dies ipse sit a nobis
extēneus. ⁊ p̄ē eundo alienus. Pridie aut q̃si p̄ori die. Pridie. i. p. ante die. i. i
ante cessū ⁊ p̄us. Nox a nocendo dicta eo qd oculis nocat. q̃ id circo lunē ac sidē
rū lucē habet. ne ī decora ēēt. ut ēsolaret omis noctē opantes. ut q̃ b; dā dni
mantib' q̃ lucē solis ferre ñ possūt ad sufficientiā tēperaret. Noctis aut ⁊ diei alterna
tio, ppt̄ uicissitudinē dormiendi uigilandiq; effecta ē. ut opis diurni laborē
noctis requies tēperet. Noctē aut fieri, aut quia longo itinere lassat sol. ⁊ cū adulti
mū celi spatiū peruenit. elanguescit ac tabescit. ac efflat suos ignes. aut q̃a cadē
ti sub terras cogit q̃a supras pertulit lumē. ⁊ sic umbra terre noctē facit. Hinc ⁊ urg.